

Kerstman,
wil je misschien
voor mij
een speelgoedfabriek
bouwen?
Dan maak ik
heel veel
mannen
in allerlei soorten
getatoeëerd van top tot teen
geschapen tot maximale grootte
charmant en verleidend
intelligent en lief
koud en hard
tot mijn knieën het begeven.
Kerstman,
snap je dan niet
dat een vrouw
dit alles nodig heeft
in een man?

Het geheime leven van de kerstvrouw

Een maand eerder...

Een oorverdovend piepend geluid vulde Sepps hoofd. De naalden op de grond waren één grote brei van aan elkaar geplakte donkere kleuren met een laagje witte spikkels van sneeuw. Sepp bekeek zijn hand, waarbij het hem niet lukte om vijf vingers te tellen. Alles om hem heen bewoog of verdubbelde. Met één hand reikte Sepp naar zijn oor. Hij voelde geen pijn, maar toen hij zijn hand opnieuw bekeek zat die onder het bloed. Zijn zicht was wazig. Alle dennenbomen om hem heen leken hetzelfde. Als boswachter was Sepp gewend om zijn dagen in bossen door te brengen, maar deze plek was anders. Hij had nooit eerder een stap gezet in een dennenbos. De val op zijn hoofd had hem warrig gemaakt. En hij werd achtervolgd. Sepp deed zijn jas uit, terwijl hij paranoïde om zich heen keek of hij de gemaskerde persoon nog zag. Hij had het bloedheet, ondanks de kleine sneeuwvlokjes die hem al uren vergezelden in het angstige spel van verstoppen en vluchten. Sepp hoopte met heel zijn hart dat hij de belager was kwijtgeraakt. *Kkrrr*. Sepp schrok zich wezenloos. Hij deed zijn hand voor zijn mond om te voorkomen dat de dauwwolken verraadden waar hij lag. De persoon was dichtbij. Heel dichtbij. Het geluid van een krakende tak kwam slechts enkele meters van

Sepp vandaan. Daar verscheen de gemaskerde, vlak achter een boom. Hij hield zijn hoofd uitdagend schuin. Het was een zwart masker met slechts twee gaten voor de ogen van de belager. De geschilderde mond vormde een lach van oor te oor. Kleine kerstlichtjes waren om het masker en het hoofd van de gemaskerde gewikkeld. De grote zwarte hoodie en een wijde spijkerbroek maakten dat Sepp niet kon inschatten hoe groot of gespierd zijn tegenstander was.

Sepp probeerde zichzelf met zijn handen overeind te duwen. 'Auw,' zei hij toen dennennaalden in zijn handen staken. Sepps lichaam was verzwakt. Met zijn benen schopte hij zijn lijf kleine stukjes van de gemaskerde vandaan, maar het niets verhullende lichaam kwam stap voor stap dichterbij. Sepp huilde en vreesde voor de man achter het masker. 'Wie ben je?' vroeg Sepp met zijn laatste krachten. De gemaskerde pakte met beide handen het masker beet en schoof dat van zijn hoofd. Sepp schreeuwde van angst toen hij zag dat zijn aanvaller helemaal geen man was. De dame van middelbare leeftijd had witte haren met rode lokken erdoor verweven. Haar make-up was fel en duister. Zwarte oogschaduw en bloedrode lippenstift.

'Ik ben de Kerstvrouw, Sepp. En ik ga jou uitpakken als een cadeautje.' Sepps schreeuwde zo hard dat hij de vogels uit het dichte woud verjaagde.

In het heden...

'Hij is helemaal mijn type,' fluisterde de Kerstvrouw verwonderd. Haar hart maakte een sprongetje van blijdschap. Ze voelde zich ontzettend gelukkig als ze een man op het oog had die voldeed aan haar eisen. Ze klapte zachtjes in haar handen. Aan de bar met haar drankje had ze al een paar keer verleidelijk oogcontact met de man